

Publicerad 2013-10-19 12:53 av Liiindis

Ensamheten.

Vart befann du dig när min värld rasades samman?

När stormen svepte sig fram och tog tag i mitt hjärta, slet ut det,
och krönte det till drottning av stormarnas vrede och ensamhet!

Var fanns du när jag behövde din närhet, din famn, ditt lugn?

Jag hade inte begärt så mycket av dig.

Jag ville bara låna ditt sällskap när mörkret smög sig fram,
blockerade ljuset och la en skugga av makt över mitt hjärta.

Jag ville bara låna din axel och ett samtal med dina ögon
som reflekterade en bättre version av mig själv.

Vilken stig vandrade du på när livet bestämde sig för att vandra, stampa,
skrika och slå på mitt....på mitt liv.

Hur kom det sig att du bestämde dig för att laga din bil,
när det var mitt hjärta som fortfarande var trasigt.

Aldrig visste jag vart jag hade dig. Du var alltid någonstans mitt emellan.

I ingemansland, ett ställe som jag inte tycktes nå.

Jag tar mig dit vinden bär mig, så skulle det ju vara nu när stormen höll mig som gissla.

Men du var alltid utom räckhåll. Du befann dig i landet i ingenstans.

Vart ligger det?

Ingenstans.

Var finns du nu?

Ingenstans.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Liiindis med Poeter.se id #45895 innehar upphovsrätten